

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. december 2009
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2009-150-1437
Dok.: SJE43120

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 115 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. november 2009.

Brian Mikkelsen

/

Nicolai Pii

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 115 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, om man kan anvende udleveringslovens regler om udlevering af personer til stater uden for Den Europæiske Union, hvis der er en udleveringsaftale, jf. udleveringslovens § 2, stk. 1, med det land, som den pågældende skal udleveres til, og i givet fald under hvilke betingelser udleveringslovens bestemmelser finder anvendelse frem for en udleveringsaftales bestemmelser.”

Svar:

1. Udlevering af personer fra Danmark til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse i en stat uden for Den Europæiske Union skal ske efter reglerne i udleveringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 833 af 25. august 2005 som ændret senest ved lov nr. 99 af 10. februar 2009.

Efter udleveringslovens § 2, stk. 1, kan justitsministeren på grundlag af en overenskomst med en stat uden for Den Europæiske Union fastsætte, at danske statsborgere kan udleveres til strafforfølgning i den pågældende stat, hvis kravet om dobbelt strafbarhed og kriminalitetskravet i lovens § 2, stk. 1, nr. 1 eller 2, er opfyldt.

Bestemmelsen i udleveringslovens § 2, stk. 1, blev indsat ved lov nr. 378 af 6. juni 2002 (antiterrorpakken) i forbindelse med, at det blev muligt at udlevere danske statsborgere til strafforfølgning i lande uden for Norden.

Bestemmelsen giver justitsministeren bemyndigelse til på grundlag af en gensidig overenskomst med et andet land at fastsætte, at udlevering af danske statsborgere kan ske til den anden stat. Denne bemyndigelse forudsætter, at gennemførelse af den pågældende gensidige overenskomst i dansk ret ikke kræver ændringer af udleveringsloven.

Justitsministeren har endnu ikke udnyttet bemyndigelsen i udleveringslovens § 2, stk. 1, til at indgå overenskomster med en anden stat om udlevering af egne statsborgere.

2. Gælder der i forhold til en stat uden for Den Europæiske Union ikke en overenskomst som nævnt i udleveringslovens § 2, stk. 1, kan justitsministeren træffe beslutning om udlevering af en dansk statsborger til strafforfølgning, hvis særlige hensyn til retshåndhævelsen taler derfor, og hvis kravet om dobbelt strafbarhed og kriminalitetskravet i lovens § 2, stk. 1, nr. 1 eller 2, er opfyldt, jf. § 2, stk. 2.

3. Udlevering af en dansk statsborger til retsforfølgning i en stat uden for Den Europæiske Union forudsætter endvidere – uanset om der er indgået en overenskomst som nævnt i udleveringslovens § 2, stk. 1 – at betingelserne i udleveringslovens kapitel 2 og 3 er opfyldt.

Det indebærer bl.a., at udlevering ikke må finde sted, hvis det er uforeneligt med humanitære hensyn, eller hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen vil blive udsat for tortur eller politisk forfølgelse.

4. Det bemærkes, at Danmark kun har indgået bilaterale udleveringsaftaler med Canada (bekendtgørelse nr. 138 af 21. december 1979 af traktat af 30. november 1977 med Canada om udlevering) og USA (bekendtgørelse nr. 80 af 12. august 1974 af traktat af 22. juni 1972 med Amerikas Forenede Stater om udlevering).

Danmark har endvidere indgået en supplerende udleveringsaftale med USA, der træder i kraft den 1. februar 2010, jf. aftale om udlevering mellem Amerikas Forenede Stater og Kongeriget Danmark undertegnet den 23. juni 2005.

Om forholdet mellem udleveringsloven og udleveringsaftalen mellem Danmark og USA kan der henvises til Østre Landsrets kendelse i en sag om udlevering af en dansk statsborger til USA med henblik på strafforfølgning, som er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2009, side 2652.

I den nævnte sag udtalte Østre Landsret, at spørgsmålet om, hvorvidt der efter dansk ret kunne ske udlevering af den pågældende danske statsborger til strafforfølgning i USA, skulle afgøres efter udleveringsloven og ikke efter traktaten af 22. juni 1972 om udlevering mellem Danmark og USA.